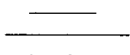

- Harris, V. and Snow, D. (2004) *Classic Pathfinder: Doing it for themselves: focus on learning strategies and vocabulary building*. London; CILT.
- Häcker, M. (2008) Eleven pets and twenty ways to express one's opinion: the vocabulary learners of German acquire at English secondary schools. In *Language Learning Journal*, 36(2), 215-226.
- Horst, M. and Meara, P.M. (1999) Test of a model for predicting second language lexical growth through reading. *The Canadian Modern Language Review/La Revue canadienne des langues vivantes*, 56, 2 (December/décembre), 308-328.
- Laufer, B. (2010) Form-focused instruction in second language learning. In Chacón-Beltrán, R., Abello-Contesse, C. and Torreblanca-López, M. (eds.) *Further insights into non-native vocabulary teaching and learning*. Bristol; Multilingual Matters, 15-27.
- Milton, J. (2008) Vocabulary Uptake from Informal Learning Tasks. *Language Learning Journal*, 36(2), 227-238.
- Milton, J. (2009) *Measuring Second Language Vocabulary Acquisition*. Bristol; Multilingual Matters.
- Milton, J. and Garbi, A. (2000) Collaborative Foreign Language Learning on the Internet for Primary Age Children: Problems and a Solution in *Educational Technology and Society*, 3(3), 286 – 292.
- Milton, J. and Meara, P. (1998). Are the British really bad at learning foreign languages? *Language Learning Journal*, 18, 68-76.
- Milton, J., Patrikakos, A., Antonopoulou, Z., Papakostopoulou, N., and Papatheodorou, A., (2000) Use of Language Resources in Interactive On-line Educational Communities-the VIRLAN System. In *Proceedings of the Language Resources and Tools for Educational Applications Workshop in the Second International Conference on Language Resources and Evaluation*, Athens, 2000, 1-6.
- Paribakht, T.M. and Wesche, M (1993) The relationship between reading comprehension and second language development in a comprehension-based ESL program. *TESL Canada Journal*, 11, 9-29.
- Richards, B.J., Malvern, D.D. and Graham, S. (2008) Word frequency and trends in the development of French vocabulary in lower intermediate students during Year 12 in English schools. *Language Learning Journal*, 36, 2, 199-214.
- Tschichold, C. (2008) Vocabulary in tricolour: Do learners have a chance? Paper to BAAL September 2008.
- Willis, D. and Willis J. (2007) *Doing Task-Based Teaching*. Oxford; Oxford University Press.
- Willis, J. (1996) *A Framework for Task-Based Learning*. London; Longman;

VASVÁRI ZOLTÁN

középiskolai tanár

Bókay János Humán Kéttannyelvű Szakközépiskola,

Szakiskola és Gimnázium

Budapest

A Balaton a magyar költészetben

(A *Regionális kultúra* érettségi témakör egy lehetséges változata)

Az új érettségi talán két legizgalmasabb témaköre a *regionális kultúrák* és az *irodalom határterületei*. A két témakörbe sorolt témák szinte mindegyike újdonságként jelentkezik korábbi, hagyományos irodalomtanításunkhoz képest, noha az igényes tanárok mindig is megpróbálták becsapni a szorító időkeretek közé ezeket az érdekes, a diákok figyelmét könnyen megragadó kérdésköröket. E témakörök változatos, sok tantárgyi integrációs lehetőséget biztosító kulturális jelenség megtárgyalására, feldolgozására adnak lehetőséget. A *regionális kultúrák* az irodalmi alkotásokat, jelenségeket tágabb művelődéstörténeti kontextusokban képesek bemutatni a diákoknak, az *irodalom határterületei* pedig arra hívják föl a tanulók figyelmét, hogy az irodalom és a társművészetek komplex egységet alkotnak a kultúra egészében. Kiváló példáját nyújtja e szemléletmódnak a többször vitatott, de megkerülhetetlen új, há-

romkötetes irodalomtörténetünk (*A magyar irodalom története I-III.* Főszerk.: Szegedy-Maszák Mihály. Gondolat, Budapest, 2007), és az annak nyomán létrejött interaktív internetes irodalomtörténeti portál, a *Villanyспенót* (irodalom.elte.hu/villanyспенot/index...). A *Villanyспенót* tartalmazza egyrészt *A magyar irodalom története* című irodalomtörténeti kézikönyv fejezeteit, másrészt az újabbban, csak a Világhálón publikált cikkeket, továbbá a belőlük készült puskákat, jegyzeteket, kritikus vázlatokat, tanulási segédleteket, valamint az ezekről folyó vitákat.

Magam a *Módszertani Közlemények* 2010/3. számában közöltem egy írást a *Regionális kultúra* egy lehetséges változatáról, amelyben egy *lokális* témát, a Józsefváros a magyar irodalomban tárgykör érettségi témakörként való feldolgozását mutattam be, majd a 2010/4. számában Ingmar Bergman *A hetedik pecsét* című filmjének példáján *Az irodalom határterületei* témakör egy kínálkozó változatát adtam közre.

Jelen írásom e mini sorozat harmadik, lezáró darabja. Ebben az írásban a *Regionális kultúra* témakör egy olyan földolgozási módjára adok példát, amely túlmutat a lokális kereteken, egyben bármely magyar középiskolában földolgozható, függetlenül attól, mely településen működik. A témakör: a Balaton mint táj költészeti megjelenítésének érettségi tételként való feldolgozása.

1. Felkészülés a téma kidolgozására

Vannak vidékek, amelyek többek pusztán földrajzi tájnal.

A szülőföld minden ember számára életre szóló kapaszkodó, élményvilág. De vannak választott tájak is, amelyekről, megismerve, megélve, megszeretve azokat, többé nem lehet szabadulni – a táj nem ereszt, elvár, visszahív.

Magyar ember számára ilyen *vidék* a Balaton. A táj, ahol a *keserű* a szájban *édessé* ízesül.

Nem volt ez mindig így.

Történelmünkben maga a tó és közvetlen környéke a XVIII. századig csak a Balaton melletti várak, a köré települt néhány mezőváros és a tó partjától kissé távolabb, a bercek ölén meghúzódó falvacskák mindennapi, koronként változó, hol nyugalmasabb, hol véres-izgalmas életében kapott szerepet.

Időről időre egy-egy utazó, hadmérnök vagy literátus ember is ellátogatott a Balatonhoz, de alig akadt, akit komolyabban megihletett.

A magyar középkor íróit, a reneszánsz humanistáit szinte meg sem érintette a tó szépsége, varázslatos világa.

Oláh Miklós érsek nagy történeti munkájában, „Hungáriá”-jában (1536), amelyben Magyarország részletes leírására vállalkozott, csak a dörgicsei bor zamatát és az ízletes balatoni halakat tartotta feljegyzésre méltónak. Külföldi utazók – mint a XVII. században a török Evlia Cselebi – fel sem figyelnek a tündéri tájra. Cselebi a várakat mutatta be, és a Balaton emésztést segítő, egészséges vizét dicsérte.

Költő nem is gondolt arra, hogy versben szóljon a Balatonról.

A döntő változás a XVIII. század utolsó évtizedeiben következett be.

A Balaton még továbbra sem üdülőhely, de már vannak a tó mellett, közelebbi-távolabbi környékén élő írók, költők, akik felfedezik természeti szépségét, viharokban megmutatózó, félelmes nagyszerűségét, melyek poétikai tartalmak kifejezőjévé válnak tollukon.

1777-ben Fejér Antal táblabíró – talán elsőként – terjedelmes versezetben magasztalja Füred erényeit, szépségét, fürdőkulturáját anélkül, hogy a Balatonról említést tenne. Füred még sokáig elsősorban savanyúvízéről híres gyógyfürdő, sem mint balatoni fürdőhely!

A Balaton első poétája a hol Füreden, hol Szántódon lakó Pálóczi Horváth Ádám, aki az 1787-ben szerzett, *Egy szép asszony mentsége, kit a Balaton látogatóba menni nem eresztett* című versének első sorában „*kisded tenger*”-nek hívja a Balatont, egyébként barátja, Kazinczy Ferenc nyomán; ő keresztelte el 1775-ben „*Magyar tenger*”-nek szép tavunkat.

Pálczi Horváth Ádám fellépte után megindul a Balaton felfedezése a költészet számára. Ebben döntő szerepet kaptak a nagy Festetics György kezdeményezte keszthelyi helikoni ünnepek és az azokon megjelenő költők: Berzsényi Dániel, Kisfaludy Sándor, Kis János és a „*Dunántúl Sappho*”-ja, Dukai Takách Judit.

Berzsényinek, a Balaton egyik legnagyobb poétájának költészetében a tó a klasszikus kor helikoni tájának pannóniai megfelelője. A tündéri, sokszínű táj leírása mellett a múlt sokat sejtető, filozofikus tanulságokkal kecsegtető emlékei is mindig ott vannak költeményeiben.

Egészen megdöbbentő olvasni Dukai Takách Judit és Kis János hihetetlenül modernnek ható, találóan pontos költői leírásait (*A Keszthely-vidék leírása, A Balaton melléke*).

A Badacsonyan letelepedő katonatiszt és költő, Kisfaludy Sándor, aki semmihez nem hasonlítható, a korszakban, de később is rendkívül népszerű poétikai világot teremtett a biedermeier szellemében, a tó csodás szépségét a Balaton-felvidék történelmével, színes néphagyományával, az itt élő nép mindennapjainak bemutatásával fűszerezve.

Talán meglepő, de tény, hogy Virág Benedek az elsők között használja poétikai eszközként a Balatont költői témái megfogalmazásához (*Lámia, Panasz a múzsa ellen Takáchhoz*).

Csokonai Vitéz Mihály Somogyba utaztában találkozik a Balatonnal, és ihleti e találkozás máig legfontosabb balatoni verseink egyikére, amelyet egyébként két változatban is megírt (*A tihanyi ekhóhoz, A füredi parton*).

A folklórból kiváltképpen a balatoni népmondák hatnak költőinkre. (A hegyekhez fűződő mondák: Csobánc, Tátika, Tihany; a kecskekörmökről és a tihanyi visszhangról szóló eredetmondák; a halászigazgédiákról regélt történetek.) Garay János füredi nyaralása élményeit, az ott hallott népmondákat dolgozza fel költői ciklusban, 1848-ban ki is adja *Balatoni kagylók* címmel, ugyanakkor Kisfaludy Károly népdal formájában dicséri a Balatont.

A Balaton költői felfedezéséhez végül egy közlekedés- és ipartörténeti esemény is hozzájárult: a balatoni hajózás megindulása.

Festetics György 1797-ben bocsátotta vízre híres vitorlását, a Főnix teherszállító gályát. Baróti Szabó Dávid és Batsányi János himnikus magasságokba szárnyaló rövid versét ez az esemény ihlette, Virág Benedek is ódában állított emléket a nagy tettnek. Csokonai Vitéz Mihály szintén megemlékezik a balatoni vitorlás közlekedés kezdetéről. Garay János epigrammában már Széchenyinek, a Kisfaludy gőzösnek, a balatoni gőzhajózás megindulásának dicséretét zengi.

A XVIII. század végétől és a reformkor idején, lényegében 1848-ig végbement a Balaton költői felfedezése. A táj ekkor még nem nyaralóhely – kivétel a savanyúvízes gyógyfürdő, Füred –, nem a fürdőélet, a nyaralás vidám pillanatainak megragadásával nyújt költői témát, hanem elsősorban igéző természeti szépségével, drámai színeváltozásaival, egy klasszikus, helikoni korszak vidékének lehetséges poétikai párhuzamával és a felfedezett népköltészet színes mondavilágának a magyar költészetbe történt beemelésének lehetőségével.

1849 után jó pár évtizedre elhallgat a balatoni költői múzsa.

Jókai 1857 augusztusi, Füredről Keszthelyre, majd vissza megtett, Balaton-felvidéki újáról írt beszámolóját (*A magyar Tempevölgy*) 1858. április 25-e és június 6-a között adta közre hét részletben, 14 fametszet illusztrációval a korszak meghatározó folyóirata, a *Vasárnapi Ujság*. 1872-ben Jókai megírta *Az arany ember*-t, benne a befagyott Balaton felülmúlhatatlan leírásával, noha nem is volt személyes tapasztalata a tó téli világáról. Jókai leírásai magas szintű költészeti remeklések – de nem versek!

Az új balatoni költőnemzedék jelentkezésére még néhány évet várnunk kellett. Ők már egy új balatoni világot képviselnek, s ez a *balatonpoétika*. E költői világlátás kialakulásában döntő szerepet kapott, hogy a Balaton a XIX. század végére üdülőhellyé változott. 1861-ben elindult a Déli Vasút, amely elérhetővé tette a somogyi Balaton-partot, és a siófoki hajóra szállás lehetőségével közelebb hozta Füredet és az északi partot.

Az új nemzedék tagjai közül a fiatalon elhunyt, zaklatott idegzetű Soós Lajos költészetének szinte állandó műzsája a Balaton. Lampérth Géza Dörgicse fölött, Mencshelyen született, így érthető szoros kötődése a tóhoz. De a korszak nagy, illetve vezető költői is, Vajda János, Ábrányi Emil, Kiss József, Endródi Sándor és mások, akik nyaralóként kötődnek már a tájhoz, versek sorában dolgozzák fel balatoni élményeiket.

Az első világháború után ismét új korszak kezdődött a tó életében, a balatoni nyaralások történetében – és természetesen a balatoni költészetben.

Két háború közötti költészetünk olyan nagy alkotóit ihlette meg egy-egy vers erejéig a Balaton, mint Kosztolányi Dezsőt, Szabó Lőrincet, József Attilát, Jankovich Ferencet, Reményik Sándort, a fiatal Illyés Gyulát, Rónay Györgyöt és Takáts Gyulát.

Más és más e költők viszonya a tóhoz, a tájhoz. Egyben viszont azonos: a Balaton tündéri, fenséges vagy félelmetes hangulatát a legmagasabb esztétikai-poétikai szinten közvetítik a számunkra.

Kosztolányi Dezső két balatoni versének egyikében: *A magyar koldus*-ban a magyar valóság sokatmondó szimbólumaként jelenik meg a tó. A *Milyen sötét-sötét a Balaton* címűben az ifjúság, az élet múlandóságán mereng a költő az őszi balatoni tájat szemlélve.

Jankovich Ferenc verseiben a dunántúli táj, benne kiemelten a Balaton a szemérmes hazaszeretet nagy ívű jelképévé válik.

Reményik Sándor Tihany-versei a költő vallásos válaszkísérletei a magyarságnak a trianoni tragédiájából eredeztetett sorskérdéseire.

József Attila két balatoni verse az 1936 nyarán, Balatonszárszón, az Eta nővére által bérelt panzióban töltött gondtalan, nyugodt napokban született. *A hullámok lágy tánca...* kezdetűben a beesteledő Balaton nyugalomát szemlélve próbál megbékélni a világgal és magával. A másik, a közismert, nagy vers, a *Balatonszárszó* létösszegző, minimalista, filozofikus remeklése már a közelgő, tragikus véget előlegezi, de ebben még a szörnyűségek csak fenyegető rémekként sejtlenek. A vers a József Attila-i tájbrázolások antropomorfizálási technikájának egyik legszebb példája.

A Balaton-mellék szülötte, Takáts Gyula hosszú életén keresztül a táj és a benne élő egyszerű, kétkezi emberek hű, költői krónikása volt. Költészete az egyetemes emberi lét kérdéseinek boncolgatásáig jut balatoni verseiben (is).

Szabó Lőrinc sokat és sokfelé időzött a Balaton partján. Kedvenc helye Balatonföldvár volt.

Illyés Gyula a háború után Tihanyban rakott fészket. Költészete meghatározó jelentőségű, akárcsak Szabó Lőrincé, a balatoni poétikában.

Rónay György gyermekként találkozott először a tóval. A költő tizenöt éves korában a Balaton mellett, Szántódon nyaralt, itt érintette meg az első szerelem. Az ismeretlen, izgató élmény, a balatoni hangulat természetesen azonnal ihletője lett az irodalomba készülődő poétának. 1931-ben, érettségijének évében jelent meg első verseskötete, *A tulipánok elhervadtak*. A meglepő tematikai gazdagságú kötetben külön hangot kap a balatoni nyár, az első ifjúkori szerelem emléke. Ettől kezdve a balatoni táj, annak semmi máshoz nem hasonlítható hangulata állandóan jelen van írásművészetében. 1939-ben már házas emberként Balatonszepezden, egy panzióban töltötte a nyarat. E nyár emléke is ott található *Az alkony éve* című regénye lapjain. Aztán 1941-ben már Szárszón pihent, és ettől kezdve minden nyarát itt töltötte. Sokszor tavasz végén, kora ősszel is el-elszökött néhány napra a fővárosból, sokkal inkább nyugodtan elmélkedni, gondolkodni és dolgozni, mint csak pihenni. A háború után, amikor már ismét lehetett a Balatonnál üdülni, minden szárszói évadról versek sorában emlékezett meg, ezeket az ötvenes évek végétől rendszeresen megjelenő kötetekben külön ciklusba rendezve publikálta: *Nyár, 1957; Fekete rózsá, 1961; A város és a délibábok, 1964; Tükör és tűz, 1966; A tenger pántlikái, 1969; Téltemető, 1973; Mérleg, 1974; Kakucs rózsák, 1977.*

Az 1945 utáni évtizedben – a háború borzalmas utóhatása és a Rákosi-korszak rémségei miatt – alig beszélhetünk balatoni nyaralásokról, a múzsa is jobbra elhallgatott, vagy a múltból élt. A költők számára *azilumként* Szigliget maradt, számos verset ihletve. Kiemelkedik a sorból Szabó Magda *Szigliget* című alkotása.

Az ötvenes évek végétől szerencsére újra indult a balatoni fürdőélet, és ezzel együtt új erőre kapott a tó költészete is.

A nagy öregek: Kassák Lajos, Fodor József, Szabó Lőrinc, Illyés Gyula, Takáts Gyula, Jékely Zoltán, Rónay György, Csorba Győző, Devecseri Gábor mellett megjelent a fiatal nemzedék: Somlyó György, Pilinszky János, Nemes Nagy Ágnes, Nagy László, Simon István, Szécsi Margit, Garai Gábor és mások a balatoni költészetükkel is. Az ebben a korszakban született balatoni versek nagyrészt nyaralások vagy éppen őszi-téli tóparti pihenések emlékéből születnek. Nem egy esetben az egyszerű élményrögzítést messze meghaladó, filozofikus mondanivaló megfogalmazásának elindítói – Berda József: *Elmélkedés egy badacsonyi diófa alatt*, Illyés Gyula: *A tihanyi Templom-hegyen*, Pilinszky János: *Éjféλι fürdés*, Rónay György: *Október Szárszón*, Szabó Lőrinc: *A földvári mólón*, Zelk Zoltán: *Örök* téma stb.

A hatvanas évek elejétől napjainkig töretlen költőink között a Balaton mint téma népszerűsége. Örvendetes a műfaji és a szemléleti sokszínűség, az egyszerű élményrögzítéstől a létfilozófiai összegezéséig terjedő széles választék.

Kortárs költészetünk olyan nagyjai, mint Tandori Dezső (*1976715 – Szárszó, Szemes, Lelle*), Parti Nagy Lajos (*Medwendel*) és Kántor Péter (*Ábrahámhegyi éjszaka*) szólalnak meg kiemelkedő gondolati költeményekben a Balaton nyújtotta élmény hatására.

Külön fel szeretnénk hívni a figyelmet napjaink költői középnemzedéke legjelentősebb alkotóinak – Szabó T. Anna: *A kenesei töltés*, Tóth Krisztina: *Balaton*, Térey János: *Földvári elégia, Földvár, apály* – nagy hatású Balaton-verseire és a legfiatalabbak – Áldozó Krisztián: *Balaton (szabadon)*, Fenyvesi Orsolya: *Stone Disco, Balatonelle*, Karafiáth Orsolya: *Csopak*, Pallag Zoltán: *Szeptember, avagy nem felejtetek*, Szálinger Balázs: *Balatonszentgyörgy* – ígéretes alkotásaira.

A Balaton két évszázada ihleti meg újabb s újabb költőnemzedékek tagjait. Az újonnan fellépő, fiatal költők mindig tudtak és tudnak újat mondani a Balatonról és a Balatonnal – az életről, a mindenségről, a végső kérdésekről is.

2. Az érettségi tétel

Témakör: Regionális kultúra

Tétel: A Balaton a magyar költészetben

Feladat: Az alábbi három versidézet alapján fogalmazza meg, hogyan változott a költők szemlélete, viszonyulása a megidézett, illetve ihletet adó balatoni tájhoz! Milyen poétikai eszközökkel élt a három költő?

(1)

Berzsenyi Dániel: A Balaton (Matthissonhoz)

*Jer nézd a Balatont, mikor a nap reggeli lángja
Tükrözeten reszket s mikor a hold fénye alatt ég!
Nézd a kék hegyeket mint állnak sorba körülte
Mellyeken a nektár csorog és az öröm dala harsog.
Itt meredek sziklák tetein sok régi erős vár
Omladozó falain lebeg a múlt hajdani képe,
S elnyeli a döbbsélmét a fényes előkor.*

[részlet, 1799-1802 között]

(2)

József Attila: [A hullámok lágy tánca...]

*A hullámok lágy tánca s odaát
a lombok gyenge lejtése az éjjelt
lassudan hozták s csillagok raját
hívták reszketni az egekre széjjel.*

*Igy ők. S az érzelmek is csendesen
mozdulnak benn a szívben ringatóan,
emlékezés visszfénye, szerelem
hatalma ring, mint a nagy víz a tóban.*

*Én nem értem, csak érzem az egészet.
Itt tangót jár a sok lány és fiú,
a sok számító, kedves és hiú.*

*Mert ez itt egy divatos nyári fürdő.
De némán, hiszen ráér a természet,
a zene mögött zúg az örök erdő.*

[1936 nyara]

(3)

Szabó T. Anna: A kenesei töltés

*Az egyik oldal súrlódásközelben:
sárgálló, nyirkos törzsek és fűvek.
A másik oldalon vakszürke úr,
az ég s a tó ködhályogos szeme.
Nagy csend van, csak a kerék zakatol.
Két valóság közt, vékony vonalon,
nagy nyugalommal megy át a vonat.
Lent lélegzik a roppant szürke víz,
a köddel együtt hullámlík, kicsap,
lassan a töltés legaljáig ér.
A szűk fülkében cigarettafüst.
Hideg párától homályos üveg.*

[2002]

Lehetséges megközelítés:

(1)

Berzsenyi versében a Balaton egy eszményi, *fényes előkor* helikoni tájának pannóniai megfelelője. A tó – melynek napszak szerinti színváltozásairól pontos leírást kapunk – egyben tükör is: a nemzet történelmének objektumokban visszatükröződő megjelenítője. Egyben a múlt sokat sejtető, filozofikus tanulságokkal kecsegtető emlékeit is képes a szemlélődőben megidézni.

(2)

József Attila szonettjében a személyes élmények és érzések párhuzama, kifejezője a természeti táj. Három természeti mozgás (*hullámok tánca, lombok lejtése, csillagok reszketése*)

rímek a költőben ébredő érzésekre (*emlékezés, szerelemzés*). Lélek és természet rezdülései kölcsönösen rímelenek egymásra, egyik a másikat idézi meg. Kétféle jelentést kap a *tánc* is (*hullámok lágy tánc – táncoló fiatalok*). A szonett zárlatában az objektív valóság szikár, pontos leírását enigmatikus, kozmikus kép ellenpontozza: József Attila utolsó éveinek egyik legfontosabb motívuma, a *zúgó, örök erdő*.

(3)

Szabó T. Anna a XXI. század költőjeként a rögzíthető, azonosítható valóságot vizsgálja. A költői láttatást minden ízében áthatja a karakteres érzékletesség, a bölcselő szemlélésnek érdekes ellenpontja néhol az érzékelő pozíció távolodásával/közösségével kapcsolatba hozható agnosztikus látásmód.

IRODALOM

- Bécsy Ágnes
1976 Jólát és összefoglalás – Berzsenyi: A poézis hajdan és most. *Irodalomtörténet*, LVIII. évf. (új folyam VIII.) 4. sz.
2001 *Berzsenyi Dániel*. Korona, Budapest
- Csetri Lajos
1986 *Nem sokaság, hanem lélek. Berzsenyi-tanulmányok*. Szépirodalmi, Budapest
- Juhász Attila
2003 Több fény ((?)). Szabó T. Anna: *Fény. Új Forrás*, 35. évf. 5. sz.
- Szabolcsi Miklós
1998 *Kész a leltár. József Attila élete és pályája 1930-1937*. Akadémiai, Budapest, 628-630.
- Széles Klára
1980 „...minden szervem óra”. *József Attila költői motívumrendszeréről*. Magvető, Budapest, 203.
- Takáts Gyula
1978 Hódolat Berzsenyi szellemének. *Irodalomtörténet*, LX. évf. (új folyam X.) 2. sz.

TISZTELETTELJES KÉRÉS ELŐFIZETŐINKHEZ!

Bízunk abban, hogy továbbra is töretlen támogatói, előfizetői maradnak lapunknak. Ennek reményében kérjük minden kedves Előfizetőnket, régieket és újakat, hogy a 2011. évi előfizetési díjat, amely 2500 forint, az alábbi számlára befizetni szíveskedjenek: OTP Csongrád Megyei Igazgatóság, Szeged, Módszertani Közlemények, 11735005-20003933. Kérjük, hogy a lap esetleges lemondását írásban közöljék a Kiadóhivatallal, mert ellenkező esetben továbbra is küldjük a folyóiratot, feltételezve, hogy esetleg a díj befizetésének késedelméről van szó.

Köszönjük megértésüket és támogatásukat.

A MÓDSZERTANI KÖZLEMÉNYEK KIADÓHIVATALA